

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 230.381 van 3 maart 2015  
in de zaak A. 205.908/IX-8108**

In zake: Michel LAVRAUW  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Koenraad Van De Sijpe  
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas  
Vijfstraten 57  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Patrick Devers  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Kouter 71-72  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Koen THAS  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Veerle Tollenaere  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Koning Albertlaan 128  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 6 augustus 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 25 mei 2012 tot benoeming van Koen Thas tot voltijds docent in het vakgebied incidentiemeetkunde en de aanverwante gebieden gebouwenetheorie, meetkundige codeeretheorie en algebraïsche grafentheorie in de faculteit Wetenschappen van de Universiteit Gent.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Koen Thas heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 november 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 februari 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram De Smet, die *loco* advocaat Koenraad Van De Sijpe verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Veerle Tollenaere, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. In het Belgisch Staatsblad van 11 december 2009 verschijnt een vacaturebericht van de Universiteit Gent voor een voltijds ambt van docent of hoofddocent, met ingang van 1 oktober 2009, te begeben in de faculteit Wetenschappen binnen de vakgroep Zuivere Wiskunde en Computeralgebra, voor een opdracht omvattende onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening in het vakgebied incidentiemeetkunde en de aanverwante gebieden gebouwentheorie, meetkundige codeertheorie en algebraïsche grafentheorie.

Er melden zich elf kandidaten, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij, Koen Thas.

3.2. Op 22 april 2009 stelt de daartoe aangestelde facultaire beoordelingscommissie een shortlist op van vijf kandidaten – namelijk verzoeker, de tussenkomende partij, H.H., R.B. en A.K. – aan wie wordt gevraagd hun visie over onderwijs en onderzoek in te dienen en een proefles te geven in de opleiding Wiskunde. Ook worden negen experts aangeduid aan wie “hun gefundeerde mening over de geselecteerde kandidaten, in hoeverre ze deze kennen” wordt gevraagd. De groep van experts bestaat uit telkens één van de door elke kandidaat voorgedragen referenten, aangevuld “met enkele internationale experts in het gebied van de Incidentiemeetkunde die niet als referent door een van de kandidaten werden voorgesteld, maar van wie de commissie meent dat zij een goed totaalbeeld hebben van het onderzoeksgebied en het belang van de kandidaten hierin”.

Op 18 mei 2009 bespreekt de facultaire beoordelingscommissie de proeflessen en de geformuleerde onderwijs- en onderzoeksvisies, alsook de verslagen van de negen experts. Vervolgens besluit de commissie tot een rangschikking van de kandidaten. De rangschikking van verzoeker (als eerste) en de tussenkomende partij (als vierde) wordt als volgt gemotiveerd:

“1. De heer Michel Lavrauw (34 jaar) wordt als eerste kandidaat gerangschikt. Hij behaalde zijn doctoraat met als titel *Scattered spaces with respect to spreads and eggs in finite projective spaces* in 2001, aan de Technische Universiteit Eindhoven, promotoren [...]. Hij kan een publicatielijst voorleggen bestaande uit 23 artikels, waarvan 20 in A1-tijdschriften. Michel Lavrauw heeft een duidelijke onderwijsvisie en een brede dienstverlening. Hij heeft heel wat internationale ervaring en contacten. Als een gedreven en onafhankelijk onderzoeker komt hij tot zeer goede wetenschappelijke resultaten die door internationale experts geapprecieerd worden. Zijn onderzoek is zowel ondersteunend als vernieuwend voor de huidige onderzoekslijnen binnen de onderzoeksgroep.

[...]

4. De heer Koen Thas (32 jaar) wordt als vierde kandidaat gerangschikt. Hij behaalde zijn doctoraat met als titel *Automorphisms and combinatorics of finite generalized quadrangles* in 2002, aan de Universiteit Gent, promotor: [H.V.M.]. Hij kan een publicatielijst voorleggen bestaande uit 50 artikels, waarvan 41 in A1-tijdschriften. Hij is een uitstekend onderzoeker, maar zijn integratie als ZAP-lid binnen de vakgroep en in ruimer internationaal kader is niet voor de hand liggend. Zijn visie op onderwijs is minder concreet dan bij de andere kandidaten. Verder is de internationale mobiliteit miniem.”

Twee commissieleden, onder wie promotor van de tussenkomende partij H.V.M., “willen uitdrukkelijk genoteerd zien dat ze de vierde plaats van Koen Thas onterecht vinden”.

Dezelfde H.V.M. dient op 26 mei 2009 bij de decaan van de faculteit Wetenschappen een ‘minderheidsnota’ in, waarin hij onder meer als zijn zienswijze geeft “dat andere dan louter wetenschappelijke redenen meegespeeld hebben en geleid hebben tot een volgorde van kandidaten die [...] niet te verantwoorden valt”.

3.3. De raad van de faculteit Wetenschappen vergadert op 3 juni 2009. De voorzitter licht het dossier toe waarna H.V.M. de door hem ingediende minderheidsnota toelicht. Daarop beslist de faculteitsraad om het dossier niet terug te sturen naar een nieuw samengestelde beoordelingscommissie. Na stemming wordt verzoeker voorgedragen als eerste kandidaat, H.H. wordt voorgedragen als tweede kandidaat, Koen Thas wordt voorgedragen als derde kandidaat

en beslist wordt om geen vierde kandidaat voor te dragen. De faculteitsraad motiveert zijn beslissing als volgt:

“de Faculteit [sluit] zich aan bij de motivering geformuleerd door de beoordelingscommissie voor wat betreft de eerste en de tweede gerangschikte kandidaat. K. Thas wordt als derde gerangschikt omwille van zijn uitstekend onderzoeksdossier, dat sterker doorweegt dan dat van de kandidaten [...]. Deze laatste twee kandidaten worden niet gerangschikt omwille van de geringe publicatieoutput.”

3.4. Op 18 september 2009 beslist de raad van bestuur van de Universiteit Gent “tot de oprichting van een commissie *ad hoc* binnen de schoot van de Raad van Bestuur [...], die onder voorzitterschap (zonder stemrecht) van de rector 4 externe experts zal aanduiden die elk een rapport zullen opmaken over de drie resterende kandidaten [...] en dit rapport aan de commissie zullen voorleggen”.

Om de onafhankelijkheid van de nieuwe experts te garanderen worden door de commissie *ad hoc* bij het identificeren van potentiële experts randvoorwaarden vooropgesteld. Zij mogen (1) geen co-publicaties (A1) hebben met één van de drie resterende kandidaten, (2) geen nauwe banden hebben met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep en (3) geen nauwe banden hebben met de externe experts die eerder, op vraag van de faculteit Wetenschappen, een beoordeling hebben uitgebracht.

De identificatie gebeurt door de directie Onderzoeksangelegenheden met behulp van de databanken *ISI Web of Science*, *Google Scholar* en *Elsevier Scival Spotlight*.

Van elf aangeschreven experts geven uiteindelijk zes, aan de hand van door de commissie *ad hoc* verstrekte evaluatieformulieren, hun beoordeling over en hun rangschikking van de drie kandidaten.

3.5. Op 8 januari 2010 stelt de commissie *ad hoc* vast “dat de zes experten unaniem dr. Koen Thas op de eerste plaats rangschikken [en] dat

dr. Michel Lavrauw door, op één na, alle experten op de tweede plaats wordt gerangschikt”. Diverse leden “stellen dat uit de evaluaties van de door de faculteit Wetenschappen gecontacteerde experten eenzelfde tendens af te leiden valt [en] dat de discrepantie die aanwezig is tussen enkele evaluaties van die experten, uitermate sterk aan bod is gekomen tijdens de bespreking in de raad van de faculteit Wetenschappen”. De commissie besluit:

“De leden van de *ad hoc* commissie gaan akkoord met het resultaat van deze nieuwe externe evaluatie van de kandidaturen van [H.H.], dr. Michel Lavrauw en dr. Koen Thas, voor te leggen aan de Raad van Bestuur met betrekking tot invulling van het vacante ambt in het vakgebied Incidentiemeetkunde.”

3.6. Op vraag van de studentenvertegenwoordiging dat “naast het onderzoeksdossier ook het onderwijsdossier van de kandidaten in de evaluatie [wordt] betrokken”, beslist de raad van bestuur op 15 januari 2010, om Michel Lavrauw en Koen Thas aan een interview te onderwerpen en een proefles te laten geven. Dit gebeurt op 16 maart 2010 voor studenten uit de opleiding Ingenieurswetenschappen, aan wie wordt gevraagd elke kandidaat individueel en schriftelijk te evalueren.

De commissie *ad hoc* bespreekt in een verslag van 16 maart 2010 de proefles en de evaluatie door de studenten, alsook de onderwijsvisie en het interview. In haar besluit stelt de commissie het volgende:

“De leden van de *ad hoc* commissie besluiten dat dr. Koen Thas zowel op basis van de beoordeling van de proefles (zowel door de commissie zelf als door de studenten) en van het interview over de onderwijsvisie, beter scoort dan dr. Michel Lavrauw.

De voorzitter merkt op dat deze volgorde ook het resultaat was van de onderzoeksevaluatie door de externe experten die eerder al voorgelegd werd aan de commissieleden. Hij resumeert dat zowel uit de onderwijsevaluatie door de commissie *ad hoc* als uit de onderzoeksevaluatie door de externe experten blijkt dat dr. Koen Thas de betere kandidaat is.

De leden besluiten daarop unaniem om dr. Koen Thas voor te dragen voor het voltijds ambt van docent [...]. Dr. Michel Lavrauw wordt op de tweede plaats gerangschikt.”

3.7. Op 21 mei 2010 beslist de raad van bestuur van de Universiteit Gent, zich aansluitend bij de voordracht en de adviezen van de commissie *ad hoc*, om de tussenkomende partij te benoemen.

Hiertegen dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad van State.

Op 20 januari 2012 beslist de raad van bestuur de voormelde beslissing van 21 mei 2010 in te trekken, na kennis te hebben genomen van een voor de verwerende partij ongunstig auditoraatsverslag.

Eveneens op 20 januari 2012 beslist de raad van bestuur de commissie *ad hoc* opnieuw te installeren, met de volgende bijgestuurde opdracht:

“- de drie resterende kandidaten, in acht genomen alle componenten van het gevraagde profiel, zoals voorkomende in het vacaturebericht gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 februari 2009 (Ed. 2), met erratum in het Belgisch Staatsblad van 20 februari 2009 (Ed. 2) te rangschikken naar geschiktheid, verstaan zijnde dat deze rangschikking zodanig geschiedt dat in eerste orde de component ‘hoogstaand wetenschappelijk onderzoek in het vakgebied’ aan bod komt, terwijl de andere componenten vervolgens slechts besproken worden voor wat betreft de twee kandidaten die op deze eerste component het best geschikt worden geacht;

- zegt dat de commissie *ad hoc* voor het eindverslag gebruik zal maken van de tot op heden door haar (bij de aan haar zes responderende externe experts) verzamelde gegevens en van de door zichzelf gedane bevindingen ter zake de component ‘vaardigheden om academisch onderwijs te verstrekken’ (de resultaten van de evaluatie door de studenten van de door haar georganiseerde proeflessen inbegrepen) en dat ze dit alles zal aanvullen waar ze dit mocht nodig achten, maar met name zeker wat betreft de ‘internationale mobiliteit (aanbeveling)’ van de overblijvend te beoordelen kandidaten;

- zegt bovendien dat de commissie *ad hoc* aan de raad van bestuur bijkomend advies zal uitbrengen, in een appendix aan haar eigenlijk verslag, aangaande de graad van onafhankelijkheid van de door de facultaire beoordelingscommissie geraadpleegde externe experts, gemeten volgens de standaard die zijzelf heeft gehanteerd luidens haar verslag van 8 januari 2010, te weten: (i) geen co-publicaties (A1) hebben met een van de drie resterende kandidaten en (ii) geen nauwe banden hebben met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep.”

3.8. Hierop verleent de commissie *ad hoc* op 5 maart 2012 het volgende advies.

In dat advies stelt de commissie vooreerst:

“De leden van de *ad hoc* commissie herbevestigen dat op beide criteria (onderzoek en onderwijs) dr. Koen Thas beter scoort dan dr. Michel Lavrauw. De huidige *ad hoc* commissie maakt het besluit van de *ad hoc* commissie van 16 maart 2010 tot het hare en beslist dat enkel het aspect van de internationale mobiliteit nog onderzocht moet worden en meegenomen moet worden bij de uiteindelijke globale beoordeling.”

Na onderzoek van de ‘internationale mobiliteit’ van de beide kandidaten stelt de commissie vast dat die van verzoeker “meer uitgesproken” is en hij daarop een “betere score” haalt dan de tussenkomende partij, maar zij besluit dat “de rangschikking van de kandidaten dr. Koen Thas en dr. Michel Lavrauw niet beïnvloed wordt door het resultaat van de beoordeling van hun internationale mobiliteit: dr. Koen Thas wordt op de eerste plaats gerangschikt, dr. Michel Lavrauw wordt op de tweede plaats gerangschikt”.

De commissie besluit daarop unaniem “om dr. Koen Thas voor te dragen voor het voltijds ambt van docent 2e salarisschaal in het vakgebied incidentiemeetkunde en de aanverwante gebieden gebouwentheorie, meetkundige codeertheorie en algebraïsche grafentheorie. Dr. Michel Lavrauw wordt op de tweede plaats gerangschikt”.

3.9. Op 25 mei 2012 bespreekt de raad van bestuur het benoemingsdossier, aan de hand van een door zijn diensten voorbereid ontwerp van gemotiveerde beslissing. Een lid van de raad van bestuur “stelt voor de beslissing tot het oprichten van een commissie *ad hoc* en het volgen van het advies van de commissie *ad hoc* in plaats van het advies van de faculteit nog grondiger te motiveren”. De raad van bestuur “kan zich vinden in deze opmerking”, maakt zich het voorliggende ontwerp eigen en beslist:

“Op basis van de nieuwe bijkomende informatie en na bespreking van de voorgelegde kandidaturen sluit de Raad van Bestuur zich aan bij de voordracht en de adviezen van de ad-hoccommissie en neemt met algemene stemmen het gemotiveerd besluit waarbij de heer Koen Thas, met ingang van 1 oktober 2010, wordt benoemd tot voltijds docent (en met algemene stemmen in de 2e salarisschaal), belast in de vakgroep Zuivere Wiskunde en Computeralgebra (WE01) met het vakgebied incidentiemeetkunde en de aanverwante gebieden gebouwentheorie, meetkundige codeertheorie en algebraïsche grafentheorie.

De Raad van Bestuur beslist bovendien unaniem in het besluit een bijkomende motivatie op te nemen waarom wordt afgeweken van de rangschikking van de kandidaten door de faculteitsraad ten voordele van de rangschikking van de commissie *ad hoc*: ‘Gelet op de onverzoenbaarheid van enerzijds het wetenschappelijk cv van de heer K. Thas en anderzijds de door de faculteit opgemaakte rangschikking, die bovendien niet sterk gedragen was binnen de faculteit en gepaard ging met een verdeeld en onvoldoende gemotiveerd advies aan de Raad van Bestuur, besluit de Raad van Bestuur het advies van de faculteit Wetenschappen niet te volgen en zich aan te sluiten bij de voordracht en het advies van commissie *ad hoc*’.”

Met een aangetekend schrijven van 3 juli 2012 wordt de gemotiveerde beslissing aan verzoeker en aan de tussenkomenende partij ter kennis gebracht.

#### *IV. Onderzoek van het enige middel*

##### *A. Eerste middelonderdeel*

###### *Uiteenzetting van het middelonderdeel*

4. In een eerste middelonderdeel van het enige middel voert verzoeker de schending aan “van de motiveringsplicht *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel betreffende het prevaleren van het advies van de ad-hoc-commissie op dat van de beoordelingscommissie van de faculteitsraad”.

Verzoeker richt zijn kritiek op de volgende overwegingen van de bestreden beslissing:

“De Raad van Bestuur beslist bovendien unaniem in het besluit een bijkomende motivatie op te nemen waarom wordt afgeweken van de rangschikking van de kandidaten door de faculteitsraad ten voordele van de rangschikking van de commissie *ad hoc*: ‘Gelet op de onverzoenbaarheid van enerzijds het wetenschappelijk cv van de heer K. Thas en anderzijds de door de faculteit opgemaakte rangschikking, die bovendien niet sterk gedragen was binnen de faculteit en gepaard ging met een verdeeld en onvoldoende gemotiveerd advies aan de Raad van Bestuur, besluit de Raad van Bestuur het advies van de faculteit Wetenschappen niet te volgen en zich aan te sluiten bij de voordracht en het advies van commissie *ad hoc*’.”

Volgens verzoeker blijkt niet waarop de verwerende partij steunt om het advies van de facultaire beoordelingscommissie en de rangschikking door de faculteitsraad “onverzoenbaar” te verklaren met het wetenschappelijk cv van de tussenkomenende partij.

Daarenboven zijn de motieven dat “de door de faculteitsraad opgemaakte rangschikking niet sterk gedragen was binnen de faculteit” en dat “een verdeeld en onvoldoende gemotiveerd advies” voorlag, manifest onjuist. Verzoeker wijst op de stemverhoudingen in de faculteitsraad om aan te tonen dat zijn kandidatuur daar sterk gedragen was. Voorts is het “bezwaarlijk zo dat louter uit het feit dat de motivering van de faculteitsraad afwijkt van de uiteindelijke beslissing van de raad van bestuur, onvoldoende motivering kan worden weehouden”.

Daarnaast stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet aan geeft op grond waarvan de resultaten van de proefles en de onderwijsvisie, zoals aangenomen door de faculteitsraad, ondergeschikt zouden zijn aan deze van de commissie *ad hoc*. De “analyse van de aanpak van de beide commissies” weergegeven in het verslag van de commissie *ad hoc* gaat enkel over tot een vergelijking van de parameters per commissie, zonder dat hieruit gevolgen worden gedistilleerd. Verzoeker beklagt er zich ook over dat de proefles voor de commissie

*ad hoc* niet werd bijgewoond door wiskundestudenten en wiskundigen maar door leken in het vakgebied en hij stelt dat een inhoudelijke discussie over de onderwijsvisie en onderzoeksvisie tussen de kandidaten en de commissie nooit heeft plaatsgevonden.

Tot slot vraagt verzoeker zich af op welke basis de verwerende partij heeft beslist om de proefles opnieuw te organiseren. Dit kan volgens verzoeker “enkel ingegeven worden vanuit het feit dat naderhand [versta: na de facultaire proefles] geen evaluatie door de studenten volgde”. In dit verband acht verzoeker het “bizar” dat de nieuwe proefles gegeven moest worden “voor *nota bene* ingenieurstudenten”.

5. In de memorie van wederantwoord gaat verzoeker voorbij aan het verweer tegen het middelonderdeel, neergeschreven in de memorie van antwoord van de verwerende partij en de toelichtende memorie van de tussenkomende partij; hij herneemt enkel woord voor woord de uiteenzetting van het middelonderdeel in het inleidend verzoekschrift.

6. In zijn laatste memorie betwist verzoeker dat zijn kritiek in het eerste middelonderdeel een overtollig motief betreft. Hij wijst op de twee betekenissen van het woord “bijkomend”: accessoir of extra. *In casu* is het voor verzoeker duidelijk dat de verwerende partij, gelet op de voorgeschiedenis, met haar “bijkomende” motivering een aanvulling heeft aangebracht in de oorspronkelijke motivering zodat dit geenszins een overtollig motief is, maar zelfs een cruciale aanvulling.

### *Beoordeling*

7. De raad van bestuur verwijst in een overweging van de bestreden beslissing naar:

“de overwegenden in het besluit van de Raad van Bestuur van 21 mei 2010, alhier hernomen, en aan te vullen zoals hierna, wat betreft de twee

overgebleven en meest geschikt bevonden kandidaten, te weten de heer Michel Lavrauw en de heer Koen Thas.”

Uit die overweging en eveneens uit het verslag van de vergadering van 25 mei 2012 van de raad van bestuur blijkt dat de verwerende partij zich aansluit bij de voordracht en de adviezen van de commissie *ad hoc*, dat de raad van bestuur daarbij in de eerste plaats de eerdere motieven die tot de (ingetrokken) benoeming van Koen Thas hebben geleid herneemt en dat hij vervolgens deze motieven aanvult.

Door enkel kritiek te leveren op de “bijkomende” motivering die de raad van bestuur ten verzoeken van een zijner leden daaraan ultiem nog heeft toegevoegd, gaat verzoeker geheel voorbij aan deze initiële, uitvoerige “aanvullende” motivering, zoals die was voorbereid door de diensten van de raad van bestuur in de ontwerpbeslissing en die door de raad van bestuur is aangenomen.

8. Die aanvullende motivering luidt:

“Wat betreft de onderzoeksevaluatie (wetenschappelijk onderzoek) Dat zowel de facultaire beoordelingscommissie als de commissie *ad hoc* zich op dit vlak hebben laten voorlichten door externe experts, met dien verstande: (i) dat de commissie *ad hoc*, anders dan de facultaire beoordelingscommissie, aan de externe experts gevraagd heeft een rangschikking te maken tussen de, in dat stadium, drie overgebleven en geschikt bevonden kandidaten (ook de kandidatuur van [H.H.] werd zo geëvalueerd) en (ii) dat de commissie *ad hoc*, anders dan de facultaire beoordelingscommissie, een objectiviteitsstandaard heeft gehanteerd in de keuze van de referees, o.m. op het vlak van de afwezigheid van co-publicaties (A1) met één van de resterende kandidaten en ter zake het geen nauwe banden hebben met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep; Dat wat betreft de door de facultaire beoordelingscommissie geraadpleegde externe experts geldt dat enerzijds zich slechts twee op de negen en nog slechts heel deels, kritisch uitlieten ten opzichte van de kandidaat K. Thas (te weten de professoren W.M. [K.] en T. [P.]), zonder deze kandidaat uit te sluiten, wel integendeel (precies deze experts maakten wel een rangschikking –sic–) en anderzijds, wil men in de bevindingen van al deze experts ook een impliciete rangschikking lezen tussen de drie voorgedragen kandidaten, met prof. [H.V.M.] moet worden vastgesteld (zie zijn minderheidsnota van 26 mei 2009, als bijlage bij het faculteitsverslag van

3 juni 2009) dat bij twee experts helemaal geen impliciete rangschikking kan gelezen worden en voor de overige zeven experts, en ex-aequo inbegrepen, geldt dat de heer Michel Lavrauw door drie referenten als eerste en de heer Koen Thas door vier referenten als eerste wordt gerangschikt; Waarbij op te merken is dat professor T. [P.] niet voldoet aan de voorgezegde objectiviteitstandaard vanwege twee copublicaties A1 met de heer Michel Lavrauw (gemeten tot en met 2008);

Overigens geldt ook dat professor [A.B.] de co-promotor was van de heer Michel Lavrauw bij zijn doctoraal proefschrift;

Dat wat betreft de door de commissie *ad hoc* geraadpleegde externe experts geldt dat ze unaniem de heer Koen Thas als eerste kandidaat hebben gerangschikt en dat de heer Michel Lavrauw door vijf (op de zes) refereren als tweede wordt gerangschikt;

Waarbij nog geldt dat alle door de commissie *ad hoc* geraadpleegde experts voldoen aan de voorgezegde objectiviteitstandaard;

Dat er derhalve eerder, wanneer het aankomt op de onderlinge rangschikking tussen de heren Michel Lavrauw en Koen Thas, een gradueel verschil voorligt tussen de bevindingen van de experts van de facultaire beoordelingscommissie en die van de responderende experts van de commissie *ad hoc*, met name wat betreft de best scorende kandidaat: in het eerste geval haalt kandidaat K. Thas de meeste voorkeuren, in het tweede geval alle voorkeuren;

Dat op het vlak van het wetenschappelijk onderzoek dus, aansluitend op het voorgezegde, de voorkeur te geven is aan de kandidaatstelling van de heer Koen Thas;

Wat betreft de onderwijsevaluatie (academisch onderwijs)

Dat de aanpak van de facultaire beoordelingscommissie zich onderscheidt van deze van de commissie *ad hoc* doordat de beoordelingscommissie, wat betreft de door de kandidaten gegeven proefles, hierbij geen eigenlijke geformaliseerde evaluatie door de studenten heeft betrokken, hetgeen de commissie *ad hoc* wel omstandig deed;

Dat in het verslag van de facultaire beoordelingscommissie van 12-18 mei 2009, p. 10 wordt gezegd: 'Op basis van de lessen en interviews besluit de commissie Koen Thas, Michel Lavrauw en [H.H.] ongeveer op gelijke hoogte te plaatsen wat betreft onderwijs.', terwijl eveneens blijkt (dat) de studenten de les van de heer Michel Lavrauw, zo rapporteert deze commissie, het minst boeiend vonden, vooral door zijn 'afstandelijke' aanpak (dat de onderwijsvisie van de heer K. Thas 'minder concreet' zou zijn dan bij de andere kandidaten wordt door de facultaire beoordelingscommissie niet onderbouwd);

Dat algemeen beeld wordt door de resultaten van de door de commissie *ad hoc* georganiseerde proefles en het interview aangaande de onderwijsvisie van de in dat stadium nog twee aan de orde zijnde kandidaten, zowel langs de kant van de studenten als langs de kant van de commissie, in het voordeel van de heer K. Thas meer dan bevestigd, zodat de commissie *ad hoc* van mening is, om de in haar verslag van 8 januari 2010 aangehaalde redenen, bijgetreden door de raad van bestuur, dat de heer K. Thas op bei-

de vlakken van het aspect onderwijs beter scoort dan de heer Michel Lavrauw;

Dat de Raad van Bestuur zich hierbij aansluit, zodat op het vlak van het academisch onderwijs ook de voorkeur te geven is aan de kandidaatstelling van de heer Koen Thas;

Wat betreft de internationale mobiliteit (aanbeveling)

Dat in haar verslag van 5 maart 2012 de commissie *ad hoc* tot de bevinding komt dat de internationale mobiliteit van de heer Michel Lavrauw meer uitgesproken is dan deze van de heer Koen Thas. Evenwel komt de commissie tot de conclusie dat zulks de rangschikking tussen de twee overblijvende kandidaten niet beïnvloedt, nu gesteld wordt dat dit aspect uit de profielbeschrijving in het vacaturebericht minder zwaar doorweegt dan het resultaat van de onderzoeksevaluatie en van de onderwijsevaluatie;

Dat de Raad van Bestuur zich bij deze redenering aansluit, te meer in het vacaturebericht, wat het voorliggend aspect aangaat, de term ‘aanbeveling’ wordt gebezigd enerzijds en in het artikel 90, 1ste lid van het decreet van 19 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap alleen sprake is van een vergelijking van de wetenschappelijke en onderwijskundige kwaliteiten van de kandidaten in het betrokken vakgebied anderzijds, zodat de internationale mobiliteit geen afzonderlijk, gelijkwaardig beoordelingscriterium uitmaakt, dat van aard kan zijn de, om redenen als voorzeggd, bekomen betere scores in hoofde van de heer Koen Thas ter zake onderzoeksevaluatie en onderwijsevaluatie te neutraliseren; Overwegende dat het derhalve aangewezen is de heer Koen Thas opnieuw voor te dragen voor benoeming in de graad van docent (2e salarisschaal) omwille van zijn betere scores ter zake zowel onderzoeksevaluatie als onderwijsevaluatie, die niet teniet worden gedaan door de betere score van de heer Michel Lavrauw op het stuk van de internationale mobiliteit (aanbeveling).”

9.1. De raad van bestuur motiveert in deze “aanvullende” motivering, waarom hij meer waarde hecht – zowel kwalitatief als kwantitatief – aan de unanieme rangschikking van Koen Thas als beste kandidaat door de experts van de commissie *ad hoc* wat het criterium wetenschappelijk onderzoek betreft, om welke concrete redenen hij van oordeel is dat Koen Thas beter scoort op het aspect onderwijs en waarom de voorsprong van verzoeker voor wat de ‘internationale mobiliteit’ betreft de voorkeur voor Koen Thas niet kan neutraliseren.

9.2. Naar het oordeel van de Raad van State valt in die motivering te lezen waarom de raad van bestuur van oordeel is dat het wetenschappelijk cv van Koen Thas “onverzoenbaar” is met de facultaire rangschikking: de door de

commissie *ad hoc* geraadpleegde experts rangschikken Koen Thas wat de onderzoeksevaluatie betreft unaniem als de beste kandidaat en een aandachtige lectuur van de bevindingen van de facultaire experts leert, volgens de raad van bestuur, dat hun oordeel over de tussenkomende partij slechts gradueel verschilt hiervan. Koen Thas slechts plaatsen als vierde (zoals de facultaire beoordelingscommissie voorstelt) of derde kandidaat (zoals de faculteitsraad voorstelt) is met die bevindingen van de experts over het wetenschappelijk onderzoek van de tussenkomende partij onverzoenbaar.

In zoverre het eerste middelonderdeel over dit aspect van de “bijkomende motivering” aanvoert dat niet uit de bestreden beslissing blijkt waarop de verwerende partij steunt om het wetenschappelijk cv van de tussenkomende partij “onverzoenbaar” te verklaren met haar rangschikking door de faculteit – formelemotiveringsplicht – faalt het middel.

Mocht bedoeld zijn (ook) een schending van de materiële motiveringsplicht aan te kaarten, dan zij vastgesteld dat die schending in de uiteenzetting van het middelonderdeel niet wordt uitgewerkt en dus niet ontvankelijk is; verwezen mag daarenboven naar de bespreking van het tweede middelonderdeel.

9.3. Verzoeker laat in het eerste middelonderdeel de draagkracht van dit motief en van al de andere *sub* 8 geciteerde aanvullende motieven onbesproken. Hij toont bijgevolg niet aan dat deze motieven onregelmatig zijn. Het tweede uliem toegevoegde “bijkomende” motief over de “niet sterk gedragen” rangschikking en het “verdeeld en onvoldoende gemotiveerd advies” van de faculteitsraad, is in het licht hiervan overtoollig. Zelfs indien de kritiek van verzoeker hierop terecht zou zijn, kan ze immers niet de nietigverklaring van de benoemingsbeslissing verantwoorden, nu eenmaal de onbesproken gebleven, *sub* 8 aangehaalde overwegingen reeds exhaustief aangeven om welke reden de raad van bestuur meent te mogen afwijken van het advies van de facultaire beoordelingscommissie en het voorstel van de faculteitsraad en zich meent te mogen aansluiten bij het advies van de commissie *ad hoc*. Deze motivering kan deugdelijke

grondslag verlenen aan de bestreden beslissing, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan.

10. Anders dan verzoeker betoogt, wordt in de *sub* 8 geciteerde “aanvullende motivering” van de bestreden beslissing de onderwijsbeoordeling van de facultaire beoordelingscommissie en van de commissie *ad hoc* betrokken en worden de redenen aangegeven waarom de tussenkommende partij de voorkeur krijgt wat het aspect onderwijs betreft. Door slechts te wijzen op de “bijkomende motivering” en de “analyse van de aanpak van beide commissies” gaat verzoeker hieraan volledig voorbij.

Wat verzoekers concrete kritiek op de tweede proefles betreft, dient daarenboven erop te worden gewezen dat het vacaturebericht als vereiste vooropstelt dat de kandidaat beschikt over “de nodige didactische, communicatieve en organisatorische vaardigheden [...] om academisch onderwijs te verstrekken”. Bezwaarlijk kan worden aangenomen dat noch de studenten van de bachelor Ingenieurswetenschappen noch de leden van de commissie *ad hoc* zich daarover een oordeel kunnen vormen. Daarbij wordt ook bedacht dat verzoeker op de hoogte was wie zijn publiek zou zijn bij de tweede proefles, zodat in de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht dat hij de didactische aanpak zou aanpassen aan het opgelegde type publiek.

Verzoeker geeft voorts zelf de reden aan waarom er geen discussie over de onderzoeksvisie plaatsvond tussen de kandidaten en de commissie *ad hoc*: gelet op het gebrek aan deskundigheid, heeft de commissie zich voor de beoordeling van het wetenschappelijk onderzoek van de kandidaten – terecht – laten bijstaan door externe experts.

Ook kent verzoeker de reden waarom werd besloten tot het organiseren van een nieuwe proefles, namelijk wegens het feit dat na de eerste proefles geen evaluatie door studenten volgde. Uit het verslag van de vergadering van 21 mei 2010 blijkt de verwerende partij daartoe te hebben beslist op vraag

van de studentenvertegenwoordiging. De formelemotiveringsplicht vereist overigens niet dat dit uitdrukkelijk in de bestreden beslissing te lezen moet zijn.

11. Al wat voorafgaat leidt tot het besluit dat het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

#### *B. Tweede middelonderdeel*

##### *Uiteenzetting van het middelonderdeel*

12. Verzoeker voert in het tweede middelonderdeel de schending aan “van de motiveringsplicht m.b.t. de resp. (groepen) externe experts”.

De bestreden beslissing verduidelijkt volgens hem niet duidelijk “op grond van welke motieven de analyses en beoordelingen van de door de ad-hoc-commissie aangeschreven 6 experts zouden opwegen tegen deze van de 9 experts (referenten) op wie de beoordelingscommissie een beroep deed”.

Verzoeker hekelt de beoogde objectiviteit en representativiteit van de zes experts op wie de commissie *ad hoc* een beroep deed.

Hij wijst erop dat de negen referenten aangesproken door de facultaire beoordelingscommissie werden aangewezen door, enerzijds, per kandidaat één referent van de door hem of haar voorgedragen referenten te kiezen en, anderzijds, deze lijst van vijf referenten aan te vullen met enkele internationale experts in het vakgebied incidentiemeetkunde die niet als referent door één van de kandidaten werden voorgesteld, maar van wie de beoordelingscommissie meent dat zij een goed totaalbeeld hebben van het onderzoeksgebied en het belang van de kandidaten hierin. Ter informatie biedt verzoeker een overzicht van het aantal publicaties van de negen referenten.

Wat de zes experts betreft die door de commissie *ad hoc* werden aangesproken, stelt verzoeker dat bezwaarlijk kan worden gezegd dat zij een goed totaalbeeld van het onderzoeksgebied hebben en het belang van de kandidaten hierin, zodat de beoogde objectiviteit en representativiteit niet vaststaat. Volgens verzoeker blijkt dat er tussen de experts 1, 4 en 5 “duidelijke verbanden zijn met betrokkenen in dit dossier”, de experts 1, 2 en 3 “de laatste jaren niet meer actief [zijn] wat betreft onderzoek; bijgevolg is er geen garantie dat ze het werk van de kandidaten met kennis ter zake kunnen beoordelen” en de experts 4, 5 en 6 “niet actief [zijn] in het onderzoeksdomein van de kandidaten”.

Verzoeker benadrukt dat de negen experts zorgvuldig werden gekozen door de leden van de beoordelingscommissie, wiskundigen, terwijl de leden van de commissie *ad hoc*, die de zes experts hebben geraadpleegd, leken zijn in het vakgebied.

Daarenboven stelt verzoeker dat de opnieuw geïnstalleerde commissie *ad hoc* de onafhankelijkheid van de externe experts enkel aan de hand van (het ontbreken van) zogenaamde copublicaties tracht aan te tonen. Daargelaten de correctheid van deze opsomming van copublicaties, hetgeen verzoeker betwist in het derde en vierde onderdeel van het middel, wordt daarmee niet gepeild naar de representativiteit van de experts waarop de commissie *ad hoc* een beroep deed.

Verzoeker herhaalt tot slot dat twee referenten van de facultaire beoordelingscommissie bedenkingen hebben geuit over de kwaliteit van de onderzoeksactiviteiten van de tussenkomende partij. De facultaire beoordelingscommissie heeft daarmee terecht rekening gehouden aangezien ook de commissie *ad hoc* concludeert dat deze referenten onafhankelijk zijn.

13. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting uit het verzoekschrift, aangevuld met een actualisering van het aantal publicaties van de experts van de commissie *ad hoc*.

14. In de laatste memorie gaat verzoeker niet meer in op dit middelonderdeel.

### *Bespreking*

15. Het lid van het auditoraat, belast met de instructie van de zaak, beoordeelt op volgende beredeneerde wijze dit middelonderdeel (met weglating van voetnoten):

“d.2. Uit het verslag van 8 januari 2010 van de commissie *ad hoc* blijkt dat, in opdracht van de rector, de potentiële experts in het vakgebied Incidentiële meetkunde werden geïdentificeerd door de directie Onderzoeks-aangelegenheden via diverse databanken: ISI Web of Science, Google Scholar en Elsevier Scival Spotlight. Om de onafhankelijkheid van de potentiële experts te garanderen, zijn bij de identificatie van de experts de modaliteiten gehanteerd die de commissie *ad hoc* had vooropgesteld, met name zij mogen (1) geen copublicaties (A1) hebben met een van de drie resterende kandidaten, (2) geen nauwe banden hebben met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep en (3) geen nauwe banden hebben met de eerder door de facultaire beoordelingscommissie aangeduide experts. Het verslag van de vergadering van 5 maart 2012 van de commissie *ad hoc* bevat als bijlage de beoordeling van de ‘(o)afhankelijkheid van de externe experts’ waarin het volgende wordt aangehaald:

‘De voorzitter meldt dat de Raad van Bestuur gevraagd heeft om de onafhankelijkheid van de door de facultaire beoordelingscommissie geraadpleegde externe experts na te gaan op basis van een onderzoek naar copublicaties met de resterende kandidaten en om eventuele nauwe banden met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep na te trekken. Dit onderzoek werd gevoerd door medewerkers van de DOZA-afdeling Onderzoekscoördinatie die zich gebaseerd hebben op de publicatiegegevens aanwezig in de ISI Web of Knowledge voor de periode tot en met 2008 (de kandidaatsstellingen voor het vacante ambt moesten begin 2009 worden ingediend).

Uit dit onderzoek naar copublicaties tussen de 5 door de facultaire beoordelingscommissie geselecteerde kandidaten enerzijds en de externe experts aangeduid door de facultaire beoordelingscommissie of de *ad hoc* commissie anderzijds, blijkt dat 1 van de 9 externe experts aangeduid door de facultaire beoordelingscommissie 2 copublicaties heeft met dr. Michel Lavrauw (de publicaties situeren zich in 2001 en 2004 (zie tabel in bijlage)). Geen enkele externe expert heeft copublicaties met dr. Koen Thas. De 6 experts aangeduid door de *ad hoc* commissie hebben met geen van beide kandidaten copublicaties.

Uit het onderzoek naar copublicaties tussen de leden van de onderzoeksgroep Incidentiemeetkunde van de vakgroep Wiskunde (WE01) enerzijds en de externe experts aangeduid door de facultaire beoordelingscommissie of door de *ad hoc* commissie anderzijds, blijkt dat prof. [L.S.] in totaal 6 copublicaties heeft (1x met [A.B.] en 5x met T. [S.]), dat prof. [J.T.] 3 copublicaties heeft (3x met E. [S.]) en dat prof. F. [D.C.] 1 copublicatie heeft (1x met R. [M.]). De copublicatie van prof. F. [D.C.] (uit 2002) is de enige gevonden copublicatie met een externe expert aangeduid door de *ad hoc* commissie, de overige copublicaties zijn met externe experts aangeduid door de facultaire beoordelingscommissie. Maar alle publicaties zijn meer dan 5 jaar oud op het ogenblik van indiening van de kandidaturen voor het vacante ambt en worden niet als voldoende recente publicaties beschouwd om de onafhankelijkheid van de geraadpleegde experts in vraag te stellen.’

d.3. Uit de reeds geciteerde motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bevindingen van zowel de experts die de facultaire bevorderingscommissie als de experts die de commissie *ad hoc* hebben geadviseerd bij de ‘onderzoeksevaluatie’ zijn betrokken, alsook redenen worden aangegeven waarom aan tussenkomende partij de voorkeur wordt gegeven.

Met tussenkomende partij dient te worden vastgesteld dat verzoeker tegen deze motieven niets inbrengt behalve het herhalen dat twee referenten van de facultaire beoordelingscommissie bedenkingen hebben geuit over de kwaliteit van de onderzoeksactiviteiten van tussenkomende partij. Uit de betrokken motivering blijkt evenwel dat daarmee rekening is gehouden en wordt overigens opgemerkt dat één van de referenten niet voldoet aan de objectiviteitsgraad vanwege twee copublicaties (A1) met verzoeker.

d.4. Verzoeker poogt in zijn uiteenzetting vooral de representativiteit en de onafhankelijkheid van de zes experts die de commissie *ad hoc* adviseerden, onderuit te halen.

In het kader van het aangevoerde middel mag de Raad van State enkel nagaan of bij de keuze van de zes experts, meer bepaald wat de beoordeling van hun bekwaamheid en hun onafhankelijkheid om het onderzoek van de kandidaten te evalueren betreft, al dan niet kennelijk onredelijk is gehandeld.

Wat de representativiteit betreft, dient er op te worden gewezen dat volgens de vacature de opdracht betrekking heeft op ‘het vakgebied incidentiemeetkunde en de aanverwante gebieden gebouwenetheorie, meetkundige codeertheorie en algebraïsche grafentheorie’.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de leden van de commissie *ad hoc* leken zijn in het vakgebied Incidentiemeetkunde en bijgevolg niet geschikt zijn om experts aan te duiden, mist deze kritiek feitelijke grondslag. Het blijkt dat de experts zijn aangebracht door de directie Onderzoeksangelenheden en niet door de commissie *ad hoc* zelf. Verzoeker betwist niet de deskundigheid van de directie om deze taak op zich te nemen noch de bronnen die daarbij zijn gehanteerd.

Ook de overige argumenten die verzoeker aanbrengt om de representativiteit van de zes experts te ondergraven, kunnen niet worden bijgevalen.

Wat de experts [1, 2 en 3] betreft, betwist verzoeker niet dat zij deskundig zijn in het vakgebied Incidentiemeetkunde maar enkel dat zij recent weinig publiceren. Het voorgehouden gebrek toont op zich niet aan dat deze experts zich niet met kennis van zaken kunnen uitspreken over het onderzoek van de kandidaten. Overigens brengt tussenkomende partij gegevens aan dat de eerste twee experts nog recent actief zijn in het betrokken vakgebied.

Waar verzoekende partij betoogt dat de experts [4, 5 en 6] niet deskundig zijn in het vakgebied Incidentiemeetkunde gelet op het feit dat de eerste twee hoofdzakelijk publiceren in het onderzoeksdomein 'topologische meetkunde' en de laatste in het onderzoeksdomein 'combinatotiek en grafentheorie', blijft het dat deze als experts in het vakgebied door de directie Onderzoeksangelegenheden zijn geïdentificeerd. Herhaald dient te worden dat verzoeker noch de deskundigheid van de directie noch de bronnen die daarbij zijn gehanteerd, bekritiseert. Daarenboven dient met tussenkomende partij te worden vastgesteld dat, enerzijds, verzoeker er zelf op wijst dat de eerste twee experts hebben samengewerkt met [V.M.], lid van de betrokken vakgroep, en [S.], een ex-doctoraatstudent van [J.T.] en, anderzijds, het onderzoeksdomein van de derde expert wordt opgegeven in het vacaturebericht. Wat deze laatste betreft, brengt tussenkomende partij informatie bij die aantoont dat de expert wel degelijk bekend is met het vakgebied Incidentiemeetkunde.

Bijgevolg toont verzoeker met zijn argumentatie niet aan dat het kennelijk onredelijk is dat deze zes experts geacht worden over de nodige deskundigheid te beschikken om het onderzoek van de kandidaten te evalueren.

Wat de onafhankelijkheid betreft, viseert verzoekende partij de experts [1, 4 en 5].

De commissie *ad hoc* heeft voor de selectie van de experts aan de directie Onderzoeksangelegenheden drie modaliteiten vooropgesteld waaraan zij dienen te voldoen om zo hun onafhankelijkheid te garanderen. Eén ervan is dat zij geen nauwe banden hebben met de betrokken onderzoeksgroep/vakgroep. Uit het verslag van de vergadering van 5 maart 2012 van de commissie *ad hoc* blijkt dat daarvoor werd nagegaan of deze experts recente (periode 2004-2008) copublicaties hebben met de leden van de betrokken onderzoeksgroep.

Verzoeker wijst op copublicaties van leden van de betrokken onderzoeksgroep met bepaalde experts, m.n. [V.M.] met de experts [1 en 4] respectievelijk [J.T.] met de expert [1], maar hij toont niet aan dat het publicaties betreft uit de betrokken periode. In dit verband kan trouwens worden opgemerkt dat de commissie *ad hoc* vaststelt dat verschillende leden van de betrokken onderzoeksgroep copublicaties hebben met de experts die de facultaire beoordelingscommissie adviseerden maar daarover wordt geoordeeld dat die niet recent te zijn, zodat de onafhankelijkheid niet in het gedrang komt.

Verzoeker wijst ook op andere banden tussen de leden van de betrokken onderzoeksgroep en de drie voormelde experts als op banden van tussenkomende partij en een ex-doctoraatstudent van [J.T.] met de drie experts. Tussenkomende partij dient te worden bijgevalen dat, gelet op de

particulariteit van het betrokken vakgebied, het volkomen logisch voorkomt dat er tussen hen banden kunnen worden vastgesteld. Uit het voormeld verslag van de commissie *ad hoc* en uit de bestreden beslissing blijkt trouwens dat twee van de zes experts die de facultaire beoordelingscommissie adviseerden, banden hebben met verzoeker.

Met zijn argumenten toont verzoeker dan ook niet aan dat de drie betrokken experts niet meer onafhankelijk een beoordeling hebben uitgesproken.

d.6. Het tweede onderdeel van het middel is ongegrond.”

16. Ook in de laatste memorie blijft de in het auditoraatsverslag vastgestelde ontbrekende bewijsvoering achterwege; verzoeker gaat immers in het geheel niet in op de aangehaalde beoordeling.

Ook de Raad van State ziet, na eigen onderzoek van de zaak, geen reden om hiertegen in te gaan en valt de geciteerde zienswijze bij.

17. Om de aangegeven redenen is het tweede middelonderdeel ongegrond.

### *C. Derde middelonderdeel*

#### *Uiteenzetting van het middelonderdeel*

18. Het derde middelonderdeel is geput uit de schending “van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht bij het onderzoek naar de onafhankelijkheid naar de experts waarop de ad-hoc-commissie een beroep deed”.

Verzoeker bekritiseert de door de commissie *ad hoc* gehanteerde methodiek om de onafhankelijkheid van experts na te gaan omdat ten onrechte de periode van 2009 wordt uitgesloten om reden dat de kandidatuurstelling begin 2009 moest worden ingediend. In wezen voert verzoeker aan dat ook rekening diende te worden gehouden met de ‘redactie’ van copublicaties in de periode waarbinnen de zes experts hun advies dienden te geven. Verzoeker wijst erop dat “zeer waarschijnlijk in het najaar van 2009 (precies op het ogenblik dat de ad-

hoc-commissie gevraagde referenten hun advies opstuurden) zowel professor [S.] als professor [V.M.] samenwerkten met [expert 5]”, zodat er wel degelijk “nauwe banden met [de] onderzoeksgroep” zijn. Verder geeft verzoeker nogmaals aan dat V.M. copublicaties heeft met de experts 1, 4 en 5 en dat S. copublicaties heeft met expert 5.

19. Het middelonderdeel wordt zonder nadere uitwerking letterlijk overgeschreven in de memorie van wederantwoord; het blijft onbesproken in de laatste memorie van verzoeker.

### *Beoordeling*

20. Het auditoraat stelt voor het middelonderdeel af te wijzen omdat “de keuze om enkel rekening te houden met gepubliceerde copublicaties uit de periode van 2004 tot en met 2008 niet als kennelijk onredelijk of onzorgvuldig voorkomt”:

“Uit het voormeld verslag van 5 maart 2012 blijkt dat dit criterium objectief wordt verantwoord en zowel wordt toegepast op de experts van de facultaire beoordelingscommissie als de experts van de commissie *ad hoc*. Verzoeker brengt daartegen geen verifieerbare gegevens aan die doen betwijfelen dat in voorliggend geval het criterium het meest geschikt is om het doel, m.n. de onafhankelijkheid van de experts, te bereiken.”

21. Mede gelet op het stilzwijgen van verzoeker in zijn laatste memorie, mag de Raad ermee volstaan, na eigen onderzoek van de zaak, zich bij de zienswijze van het auditoraat aan te sluiten.

22. Het derde middelonderdeel is ongegrond.

#### *D. Vierde middelonderdeel*

##### *Uiteenzetting van het middelonderdeel*

23. Het vierde middelonderdeel is geput uit de schending “van het gelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht bij de opgave van de referenten door de kandidaten”.

Verzoeker stelt vast dat de twee beoordelingscommissies verschillende regels hanteren voor de keuze van de referenten, hetgeen niet is verboden. Evenwel merkt hij op dat de lijst van referenten bij de facultaire beoordelingscommissie werd voorgelegd en goedgekeurd door de faculteitsraad, terwijl de lijst van referenten bij de commissie *ad hoc* aan geen enkele andere raad of commissie, anders dan de commissie *ad hoc* zelf, werd voorgelegd. Verzoeker wijst erop dat de commissie *ad hoc* geen enkele deskundigheid heeft inzake het vakgebied, zodat zij in het duister tast omtrent het gewicht van de experts.

Daarenboven wijst verzoeker erop dat bij de referenten van de facultaire beoordelingscommissie één werd gekozen uit de door elk van de kandidaten voorgedragen referenten en aldus de behandeling van de kandidaten gelijk was. Bij de commissie *ad hoc* wordt alleen voor de tussenkomen partij een door haar opgegeven referent gekozen. Dit houdt een verschil in behandeling in die niet wordt gemotiveerd.

24. Het middelonderdeel wordt zonder nadere uitwerking letterlijk overgeschreven in de memorie van wederantwoord; het blijft onbesproken in de laatste memorie van verzoeker.

## Beoordeling

25. De beoordeling van dit middelonderdeel in het auditoraatsverslag luidt:

“Daargelaten of verzoeker al dan geen belang heeft bij dit middelonderdeel, zoals tussenkomende partij *in fine* stelt in haar repliek, dient het middelonderdeel hoe dan ook ongegrond te worden bevonden.

De kritiek van verzoeker dat in het niet goedkeuren van de lijst van referenten door een andere commissie dan de commissie *ad hoc*, een ongelijkheid voorhanden is, is gesteund op een verkeerde voorstelling van de feiten. Het dient te worden herhaald dat niet de commissie *ad hoc* zelf is overgegaan tot de identificatie van de experten in het vakgebied Incidentiemeetskunde maar dit is gebeurd door de directie Onderzoeksaangelegenheden die daarbij weliswaar de door de commissie *ad hoc* vooropgestelde vereisten om de onafhankelijkheid van de experts te garanderen, heeft toegepast.

Waar verzoeker een ongelijkheid ziet in het feit dat één van de zes experten ook als referent is aangeduid in het kandidaatstellingsdossier van tussenkomende partij, terwijl geen van de door hem aangeduide referenten is gekozen, kan dit evenmin worden bijgevalen.

Verzoeker beaamt zelf dat de beide beoordelingscommissies verschillende regels mogen hanteren bij de keuze van de experten.

Verzoeker gaat er ten onrechte vanuit dat expert [1] is geselecteerd omdat tussenkomende partij deze expert heeft opgegeven als referent. Dit is niet het geval nu de commissie *ad hoc* de regel van de facultaire beoordelingscommissie, m.n. dat per kandidaat één referent wordt gekozen uit de door hem of haar voorgedragen referenten, niet heeft overgenomen maar heeft beslist de zes experten op een andere wijze te laten selecteren. Zoals vastgesteld, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de gehanteerde methode bij het selecteren van de zes experten de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat noch dat de gehanteerde methode niet correct werd toegepast. In de gegeven omstandigheden kan dan ook van een schending van het gelijkheidsbeginsel of de motiveringsplicht geen sprake zijn.”

26. Mede gelet op het stilzwijgen van verzoeker in zijn laatste memorie, mag de Raad ermee volstaan, na eigen onderzoek van de zaak, zich bij de zienswijze van het auditoraat aan te sluiten.

27. Het vierde middelonderdeel is ongegrond.

## *E. Vijfde middelonderdeel*

### *Uiteenzetting van het middelonderdeel*

28. In een vijfde middelonderdeel wordt de schending aangevoerd “van [het] zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht”.

Verzoeker licht toe dat zijn aanspraken en verdiensten op het vlak van internationale mobiliteit niet naar recht zijn ingeschat.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker vooral versteld staat van het feit dat uit het advies van de commissie *ad hoc* blijkt dat geen rekening is gehouden met zijn internationale ervaring opgebouwd als post-doctoraal onderzoeker werkende aan een buitenlandse of Europese instelling en met de aan hem toegekende internationale onderzoeksbeurzen, in het bijzonder met de Marie Curie-beurs en de VENI-beurs. Verzoeker meent dan ook dat de beoordeling van zijn verdiensten op dat vlak als “meer uitgesproken” te zwak is uitgedrukt.

29. Het middelonderdeel wordt zonder nadere uitwerking letterlijk overgeschreven in de memorie van wederantwoord; het blijft onbesproken in de laatste memorie van verzoeker.

### *Beoordeling*

30. Het bevoegde lid van het auditoraat beoordeelt deze grief als volgt:

“g.2. De Raad van State heeft ten aanzien van de uiteindelijke keuze van de overheid slechts een zogenaamde marginale toetsingsbevoegdheid. De Raad kan de beslissing van de overheid in kwestie slechts vernietigen wanneer de gegevens van de zaak en de door de verzoeker aangebrachte middelen tot de conclusie leiden dat de overheid bij het maken van haar keuze niet in redelijkheid tot die keuze is kunnen komen.

g.3. Naast hoogstaand wetenschappelijk onderzoek hebben verricht in het vakgebied en het beschikken over de nodige vaardigheden om academisch onderwijs te verstrekken, wordt in het vacaturebericht vermeld dat internationale mobiliteit, o.m. door onderzoeksverblijven in onderzoeksinstituten extern aan de instelling waaraan de hoogste academische graad werd behaald, tot aanbeveling strekt.

In het verslag van de commissie *ad hoc* van 5 maart 2012 wordt betreffende de beoordeling van de internationale mobiliteit het volgende gesteld:

‘De voorzitter vraagt de leden om de dossiers van dr. Koen Thas en dr. Michel Lavrauw te beoordelen op het vlak van internationale mobiliteit. Op basis van de informatie betreffende de studieverblijven in het buitenland van langere duur (minimum 1 maand) en betreffende de internationale congressen, symposia en lezingen waarop een actieve bijdrage werd geleverd, besluit de *ad hoc* commissie dat zowel dr. Koen Thas als dr. Michel Lavrauw ruim voldoende internationale mobiliteit voorleggen. De *ad hoc* commissie stelt vast dat dr. Michel Lavrauw meer studieverblijven en meer lezingen aan buitenlandse universiteiten heeft gegeven dan dr. Koen Thas. Wat betreft de voordrachten op buitenlandse congressen scoren beide kandidaten even goed. Op basis hiervan besluit de commissie *ad hoc* dat de internationale mobiliteit van dr. Michel Lavrauw meer uitgesproken is dan deze van dr. Koen Thas.

De voorzitter vraagt hierop aan de leden om te oordelen of de betere score van dr. Michel Lavrauw op het gebied van internationale mobiliteit, de eerdere, door de *ad hoc* commissie op 16 maart 2010 gemaakte globale rangschikking van de beide kandidaten beïnvloedt. Tijdens de bespreking wordt gesteld dat het gewicht van dit aspect (i.e. internationale mobiliteit) uit de profielbeschrijving in het vacaturebericht minder zwaar doorweegt dan het resultaat van de onderzoeksevaluatie en van de onderwijsevaluatie. Dit wordt afgeleid uit de verwoording van dit criterium in het vacaturebericht: daarin wordt gesteld dat internationale mobiliteit tot aanbeveling strekt, terwijl de onderzoeksactiviteiten en onderwijsbeoordeling de eigenlijke hoofdelementen van de selectiecriteria zijn.

Besluit

Op basis van deze bespreking besluit de *ad hoc* commissie met unanimititeit dat de rangschikking van de kandidaten dr. Koen Thas en dr. Michel Lavrauw niet beïnvloedt wordt door het resultaat van de beoordeling van de internationale mobiliteit: dr. Koen Thas wordt op de eerste plaats gerangschikt, dr. Michel Lavrauw wordt op de tweede plaats gerangschikt.’

g.4. Uit de reeds geciteerde motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij voor internationale mobiliteit de redenering van de commissie *ad hoc* onderschrijft. Daarbij wordt verwezen naar de gebezigde term ‘aanbeveling’ in het vacaturebericht, enerzijds, en naar artikel 90,

1ste lid van het toentertijd geldend decreet van 19 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap waarin alleen sprake is van een vergelijking van de wetenschappelijke en onderwijskundige kwaliteiten in het betrokken vakgebied, anderzijds, zodat de internationale mobiliteit geen afzonderlijk, gelijkwaardig beoordelingscriterium is. Bijgevolg oordeelt verwerende partij dat de beoordeling van dit criterium niet van aard kan zijn de ‘bekomen betere scores in hoofde van Koen Thas ter zake onderzoeksevaluatie en onderwijsevaluatie te neutraliseren’ oftewel die betere scores ‘niet teniet worden gedaan door de betere score van de heer Michel Lavrauw op het stuk van de internationale mobiliteit (aanbeveling)’.

Met tussenkomende partij dient te worden vastgesteld dat verzoeker tegen dit standpunt niets inbrengt behalve dat hij meent dat bij de beoordeling van het criterium internationale mobiliteit bepaalde aspecten ten onrechte niet in aanmerking zijn genomen dan wel dat zijn verdiensten op dat vlak niet naar waarde zijn geschat.

Uit de bespreking van de vorige middelonderdelen volgt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat verwerende partij met het voormelde oordeel dat tussenkomende partij wat onderzoek en onderwijs betreft beter scoort, de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid te buiten is gegaan. Het feit dat verzoeker meent dat wanneer nog andere elementen in aanmerking zouden zijn genomen bij de beoordeling van zijn internationale mobiliteit hij daarop nog beter zou scoren, toont niet aan dat hij zou uitstijgen boven of op gelijke hoogte zou komen met de tussenkomende partij voor de criteria onderzoek en onderwijs, laat staan dat daarmee het standpunt wordt ondergraven dat deze twee criteria zwaarder doorwegen dan het criterium internationale mobiliteit. Het valt dan ook niet in te zien hoe een nog betere score voor internationale mobiliteit voor verzoeker ertoe zou kunnen leiden dat de betere scores van tussenkomende partij voor onderzoek en onderwijs worden geneutraliseerd.”

31. De Raad van State valt deze door verzoeker niet meer weersproken analyse bij.

Het vijfde middelonderdeel is om de aangehaalde redenen niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

#### *F. Besluit*

32. Het enige middel wordt verworpen in al zijn onderdelen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 maart 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Geert Van Haegendoren, | kamervoorzitter, |
| Geert Debersaques,     | kamervoorzitter, |
| Bert Thys,             | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Vera Wauters,          | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**Geert Van Haegendoren**